

عنوان مقاله:

بررسی تجربه‌های آشنازی و دیدار عرفان با «جن» و «پری» در منابع صوفیه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادیان و عرفان تطبیقی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مسعود شاورانی - استادیار، دانشگاه بین المللی مذاهب اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ادیان مختلف و فرهنگ‌های باستان هر کدام به اندازه‌ای درباره‌ی موجودات غیر مادی به نام کلی «جن» و «پری» سخن گفته‌اند. مساله‌ی این تحقیق بی‌بردن به این است که آیا صوفیان و عرفان درباره‌ی این موجودات تجربه‌ای داشته‌اند و آن چگونه بوده است؛ زیرا عرفا به دلیل قبول، انجام و مداومت بر ریاضت‌ها و پایداری در مراحل سیر و سلوک معنوی، به آگاهی‌ها و توانائی‌های روحی و معنوی و کرامات مختلقی دست می‌یابند که انسان‌های دیگر فاقد آن هستند. این تحقیق نشان می‌دهد که یکی از قابلیت‌های روحانی و کراماتی که در منابع عرفانی در مورد صوفیان و مشایخ تصوف ذکر شده است، و در پیوند با آگاهی، ادراک و مشاهده‌ی امور غیبی است، دیدار، ارتیاط و آشنازی با «جن» و «پری» بوده است. این رابطه‌گاهی به صورت مداوم و پیوسته و گاهی موردی و کوتاه بوده است. گاهی در عالم مکاشفه و گاهی هم در عالم واقع بوده است، گاهی برای انتقال پیام و پندي بوده است و گاهی برای کمک به دیگران بوده است. گردآوری مطالب در منابع متقدم و متاخر به روش کتابخانه‌ای و تحلیل کیفی آنها نشان می‌دهد که این نوع تجربه، برای بسیاری از مشایخ مشهور مانند: حسن بصری، ابراهیم ادهم، سری سقطی، ابراهیم خواص، سهل تستری، ابو جعفر حداد، ابوسعید خراز، ابو علی دقاق، ابوسعید ابوالخیر، عبدالقادر گیلانی، مولانا، ابن عربی و ...؛ و همچنین مشایخ دیگر مانند: ابوبکر بن هوارا، مجdal الدین قشیری، ابو الفضل جوهری و ابو عثمان رجراجی و ... واقع شده است.

کلمات کلیدی:

جن، پری، تصوف، ذکر و ارتیاط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940644>

